

Szauer Ágoston

ÁRAMLÁS

Megint a rég látott szoba,
mély párnák, árnyképek sora.
Most nincs szükség beszédre.

Minden kis térdarab modul,
a mozgás lassan átvonul
egy végenincs regénybe,

a függönyrés mögül pedig
ribiszkeillat érkezik
az évszak ellenére.

FÉNYVISZONYOK

A tér amúgy inkább sötét.
Véletlen az, hogy nap van itt,
a kő csodálja – nézz mögéd –
ember faragta árnyait.

Uzsonna. Bent az asztalon
diódaként méz cseppje ég.
Nem lesz vak éj, csak kék nagyon,
továbbhajózni épp elég.

Hegyi Zoltán Imre

JELENTÉS

Most ágyra járok. Kenyeret eszem,
és néha főttet. Olyankor mindig: vendég.
Vannak vendéglátók. Elegen.
De bárkinek bátran terhére lennék.